

SÂMBĂȚĂ,
14 DECEMBRIE 2024, ORA 17:00
SUPERLIGA, ETAPA XX
STADIONUL „ION OBLEMENCO”

ULTIMA REVEDERE PE OBLEMENCO DIN 2024

În meciul tur, în vară, Știința lui Mitri făcea show la Sfântu Gheorghe. Returul e infinit mai dificil și crucial, pentru că o găsește pe Sepsi la egalitate cu noi, pe locurile 5-6. Fiți alături de Știința pentru ultima oară anul acesta, pentru un 2025 mai bun!

CARLOS MORA:

„Dau totul pentru club, pe orice post. Am mai jucat fundas lateral și în Costa Rica”

La doar 23 de ani, noul nostru fundaș dreapta improvizat din extremă ofensivă, **CARLOS MORA**, s-a născut în Costa Rica, într-un sat din apropierea capitalei San Jose. În interviul pentru acest ultim program de meci din 2024, Mora ne-a vorbit despre adaptarea în România și la noua sa poziție în teren, dar și despre condițiile de la Ploiești și atmosfera din cadrul lotului.

Carlos, ai deja câteva luni de când ai venit la Craiova. Cum te simți în noul tău oraș și la noul tău club?

Salut, mă simt bine. Îmi place mult orașul, iar clubul este unul foarte puternic. Mă simt motivat aici și dornic să arăt că știu fotbal și că pot juca chiar la un nivel superior.

Acomodarea la o cultură atît de diferită nu este deloc ușoară. Cu ce ți-a fost cel mai greu să te obișnuiești în România?

Nu vreau să mă plîng, chiar nu prea am avut probleme de adaptare în România, mai ales că am fost primit bine de colegi și de către toți cei din club sau din oraș. Dacă ar fi să spun o singură chestie cu care să fi avut probleme, poate clima. La mine acasă este mult mai cald și m-am obișnuit puțin mai greu cu fotbalul la temperaturi precum cele din zilele acestea.

Spune-ne despre copilăria ta, despre locurile în care ai crescut, despre familia ta, despre cele mai vechi amintiri pe care le ai.

M-am născut la țară, într-un loc foarte frumos, probabil știți cât de spectaculoasă este Costa Rica. În ceea ce privește preocupările, însă, când am crescut eu nu erau prea multe. Tot ce știam sau făceam era fotbalul, stăteam pe terenul de la mine din sat și jucam până la 11 sau 12 noaptea, aproape în fiecare zi.

Cum ai început fotbalul, cine te-a îndrumat și ce modele ai avut inițial?

Părinții mei, în special mama, au fost cei care m-au încurajat și m-au susținut necondiționat pentru practicarea acestui sport. Modele am avut mai mulți jucători costaricani din acea generație de aur cu Bryan Ruiz sau Keylor Navas.

Ce-ți lipsește cel mai mult de acasă, din Costa Rica?

Mi-e dor de multe lucruri, dar cel mai dor îmi de locurile natale: de familie, de casa mea, de satul și de comunitatea mea.

Cum e nivelul fotbalului din România față de cel din Costa Rica, care sunt asemănările, care sunt diferențele?

Sincer, la nivel individual nu mi se pare o diferență așa mare. Și în Costa Rica și în întreaga Americă Centrală există fotbaliști buni, comparabili cu cei din România. Diferența se face însă la nivel de infrastructură și condiții de pregătire, mult superioare aici.

Cum te descurci cu limba română, ce ai învățat până acum?

Ne descurcăm binișor, mai ales că clubul ne asigură și cursuri de vorbit limba. Eu fac progrese, momentan știu să salut, să-mi iau rămas bun și anumiți termeni de bază, utili în timpul jocului.

Cum ai început să joci fundaș dreapta, cine s-a gândit la asta și ce discuții ai avut cu antrenorii despre noua ta poziție? Cum te simți pe acest post nou, vei continua să joci acolo?

Să știți că nu e ceva nou, am mai jucat fundaș dreapta pentru fostul meu club, după ce ambii fundași specializați pe acel post s-au accidentat. Antrenorul știa asta și a decis să mă încerce și acolo, mă bucur dacă e mulțumit de mine și, indiferent de post,

eu vreau să dau totul pentru el și pentru echipă la fiecare meci.

Ai mai jucat vreodată, în cariera ta, pe un teren ca acela de la Ploiești?

S-a mai întâmplat, da. În Costa Rica plouă des mult, iar deseori suprafețele de joc nu sunt la cele mai înalte standarde, din păcate. Nu mă așteptam însă să văd asta și în România. E clar că, pe un astfel de teren, fotbalul devine foarte dificil, dacă nu imposibil.

Care ți s-a părut cel mai dificil meci până acum la Craiova și de ce?

Aș zice că chiar acesta de la Ploiești, ultimul. A fost și terenul de joc aproape impracticabil, dar și faptul

că jucam un meci extrem de important, cu o contracandidată directă la playoff. Urmează încă unul și de data aceasta sperăm să câștigăm.

Sâmbătă întâlnim Sepsi, echipa de pe locul 6, în condițiile în care noi suntem pe 5. Ce așteptări ai de la acest meci?

Cum ziceam, ne gândim să obținem cât mai multe puncte și să ne batem la titlu. Dar pentru a face asta trebuie să ne asigurăm inițial prezența în playoff, de aceea trebuie să câștigăm sâmbătă.

Îți mulțumim și te rugăm să le transmiți un mesaj suporterilor care vor citi acest interviu.

Vreau să le spun că sunt foarte fericit să fiu aici și foarte motivat să dau totul pentru noul meu club. Muncesc din greu zi de zi și sper să o arăt cât mai des și cât mai limpede și în meciurile oficiale.

Întâlniri pe viață și pe moarte la final de an, cu Sepsi, apoi FCSB

- După revenirea lui Sorin Cârțu ca președinte onorific săptămânile trecute, clubul nostru a mai făcut un transfer „executiv”: Mario Felgueiras e noul manager sportiv al clubului nostru. Fost portar, retras în 2019, Felgueiras a jucat și în România câțiva ani, pentru FC Brașov și ulterior la CFR Cluj. După ce a agățat mânușile în cui, Felgueiras a investit în câteva afaceri în Portugalia natală și a activat ca impresar sportiv, dar a urmat și Facultatea de Psihologie din Braga.
- Constantin Gâlcă: „Următorul meci e cel mai important, nu ne gândim la FCSB, ne gândim să trimitem cei mai buni jucători în teren cu Sepsi și să câștigăm. Apoi, cu FCSB, probabil vor mai fi și schimbări, dar vom vedea la momentul respectiv.”
- Avem tot lotul la dispoziție, cu un semn de întrebare la Anzor, care nu pare refăcut complet și probabil nu va începe sâmbătă. Antrenorul s-a declarat însă

mulțumit de faptul că nivelul fizic general a crescut și implicit e optimist pentru ultimele trei meciuri înainte de pauza de iarnă.

- Pozitiv și tonic ca de obicei, Mihai Căpățînă a fost prezent la conferința de presă și a destins atmosfera. A spus că nu e o problemă pentru el că joacă mai puțin, cum concurența actuală din lot e mare, apoi și-a amintit cu drag de începuturile lui în fotbal alături de rivalul de la Sepsi Florin Ștefan. Cei doi slătineni s-au lansat la academia de fotbal a lui Răzvan Raț, iar Mihai a spus că țin încă legătura și se văd când mai ajung amândoi acasă. A adăugat însă, doar pe jumătate în glumă, că îi dorește prietenului său să joace slab sâmbătă.

- Ca în fiecare an, clubul nostru a organizat o acțiune de Moș Crăciun dedicată copiilor de la grupele centrului nostru de copii și juniori. La eveniment au participat și jucătorii, respectiv staff-ul primei echipe. Cu această ocazie, noul manager sportiv al clubului, Mario Felgueiras, a făcut o scurtă declarație: „Suntem un club mare și tot ceea ce vă cer este să fim împreună. Sunt sigur că, dacă vom fi uniți și îi vom sprijini cu toții pe jucători și pe cei din staff, vom reuși să ne atingem obiectivele.”
- S-a stabilit și data întâlnirii cruciale cu FCSB, din ultima etapă a fazei grupelor Cupei României: jucăm la București miercuri, 18 decembrie, de la ora 20. Cu FCSB lider în grupă cu 6 puncte, urmată de Metalul Buzău cu 4, respectiv Știința și Petrolul cu câte 3, calculele sunt simple: Știința are nevoie de victorie cu FCSB ca să se califice mai departe și pare că va fi o bătălie directă pentru calificare. FCSB ar putea pierde în-extremis prezența în sferturi, în cazul în care pierde cu noi, iar Metalul Buzău o învinge pe deja eliminata Agricola Borcea.
- Trei victorii și o înfrângere, în cele patru meciuri ale juniorilor disputate săptămâna trecută. Juniorii U15 și U16 au învins pe cei de la FC Argeș (4-0 și 2-0), cei U17 au pierdut acasă cu Ciuc (0-1), iar în Cupa de Tineret am învins tot Ciucul cu 2-0.

În revenire de formă și încredere, cu Suciu pe bancă, dar decimați de accidentări

- L-au demis pe neamțul Bernd Storck pe 5 septembrie, într-un moment în care echipa era pe locul 12 în Superliga, cu doar 8 puncte în cele 8 meciuri jucate până atunci. De la revenirea pe bancă a lui Valentin Suciu, covăsnenii s-au descurcat mult mai bine: în cele 13 partide cu el antrenor, Sepsi a câștigat de 6 ori și a înregistrat 3 remize și 4 înfrângeri (medie de peste 1,6 pct / meci). Astfel, adversarii noștri au urcat până pe loc de playoff, dar mai au două hopuri importante de trecut în acest an, meciul cu noi și apoi cel cu U Cluj.
- Cel mai important în revirimentul oaspeților, au pierdut toate punctele cu rivalele la top 6 doar în meciul cu FCSB. Au bătut însă pe Rapid etapa trecută și au scos egaluri după lupte pe viață și pe moarte, cu Petrolul acasă (când au egalat cu doi oameni în

minus), respectiv în deplasările de la CFR și Dinamo. În meciul de pe Arcul de Triumf au egalat în minutul 90+9, după o panenka la penalty a lui Haruț.

- După victoria cu Rapid, Denis Haruț și Denis Ciobotariu au fost nominalizați în echipa etapei a 19-a. Între timp, s-a aflat și situația contractuală a celui din urmă. Dorit de Rapid și Dinamo, Ciobotariu mai

are jumătate de an de contract cu Sepsi și va părăsi curând clubul, cel târziu în vară. Patronul Dioszegi a anunțat că va discuta cu conducerea Rapidului după disputarea ultimelor două partide din acest an, fiind posibil ca Ciobotariu să plece încă din această iarnă în Giulești.

- Valentin Suciu: „O deplasare foarte grea și un meci de 6 puncte, având în vedere situația din clasament. Craiova e o echipă care își domină fiecare adversar prin posesie, mai ales pe teren propriu, și va fi dificil, dar ne dorim o victorie și trebuie să fim extrem de concentrați.“
- Au renunțat premeditat la Cupa României, competiție de unde au fost deja eliminați, după înfrângerile consecutive cu divizionarele inferioare Reșița și Alba Iulia. Este de altfel o ediție ciudată a Cupei, una în care Craiova e în grupă cu Dinamo, FCSB și Petrolul și joacă toate meciurile în deplasare, în timp ce Sepsi și Oțelul sunt singurele prime divizionare din grupa lor. Grupa lui Sepsi e condusă de Reșița (Liga II) și Alba Iulia (Liga III).
- În această seară le vor lipsi oameni de bază ca Păun, Debeljuh, Alimi și probabil Ninaj, toți accidentați. Cu golgheterii Alimi și Debeljuh în afara lotului, se vor baza cel mai probabil în atac pe Marius Coman, atacantul care a schimbat multe echipe în ultimii ani, ultima oară câștigător de Cupă cu Corvinul.

- Un alt fotbalist care ar putea profita de absențele din ofensivă este elvețianul Dimitri Oberlin, venit în această vară din Turcia. Cu zeci de prezențe la naționalele de juniori și tineret ale Elveției, ba chiar și cu una la cea de seniori, Oberlin a început să joace regulat pentru covăsneni de la începutul lunii noiembrie, reușind un assist cu Petrolul și un gol cu Buzău. În funcție de sistemul ales de Sucea, este folosit și vârf, și extremă stânga. Oberlin a fost prezent la conferința de presă a oaspeților și a subliniat încrederea renăscută din echipă și o schimbare importantă în starea de spirit a jucătorilor.
- Trei apărători sunt cei mai selecționați fotbaliști ai oaspeților din acest sezon, toți depășind 1500 de minute jucate: fundașii centrali Ciobotariu și Ninaj și fundașul stânga Florin Ștefan, el însuși într-o formă foarte bună (3 goluri, 1 assist) de la revenirea la Sepsi.

Avantaj Știința pe aproape toate planurile

- După acea înfrângere dureroasă de pe Oblemenco din mai 2023, meci care ne-a lăsat în afara Europei sezonul trecut, Știința s-a mobilizat exemplar și a câștigat toate cele cinci confruntări directe care au urmat. În toate aceste ultime victorii, adversarii au marcat și ei cel puțin o dată și au fost dueluri foarte spectaculoase. Gâlcă a avertizat însă că adversarii au o organizare defensivă mult mai bună de la schimbarea antrenorului.
- În total, Universitatea și Sepsi s-au întâlnit de 27 de ori, din 2016 până în prezent. Craiova are 14 victorii, Sepsi 8, iar 5 meciuri s-au terminat la egalitate.
- Cifrele ne sunt net favorabile și când vine vorba despre cei doi antrenori: Costel Gâlcă are 3 victorii din tot atâtea meciuri cu Sepsi, două în sezonul trecut și una în actualul. Valentin Suciu, pe de altă parte, are 4 înfrângeri din tot atâtea meciuri împotriva Craiovei. Suciu a fost adversarul Craiovei de trei ori pe banca lui Sepsi, între 2016 și 2017, și o dată pe cea

a lui Csiksereda, în sferturile Cupei României din 2018-2019, când Știința lui Devis Mangia s-a impus cu 3-0 în deplasare.

- Adăugați, pe lista veștilor bune, că Știința a scăpat și de „piaza rea” Marius Ștefănescu, transferat la FCSB. Cu 7 goluri împotriva noastră până acum, fostul jucător al covăsnenilor este încă cel mai bun marcător din meciurile directe. Lipsește de altfel și al doilea cel mai bun marcător al lui Sepsi împotriva Craiovei, Gabriel Debeljuh.
- Cei mai bine cotați fotbaliști ai celor două echipe sunt Alex Mitriță (4 milioane euro), respectiv Roland Niczuly (1,3 milioane euro). Amândoi au anunțat

semnarea de contracte noi cu cluburile lor, în acest sezon. Valoarea medie a unui jucător din cele două loturi este aproape dublă de partea noastră (920.000 euro, față de 500.000 euro).

- Se întâlnesc o echipă (Știința) care nu forțează în primele 30 de minute și una (Sepsi) căreia, din contră, îi place să pună presiune și să încerce să-și surprindă adversarii din start. Sepsi a înscris 33% din golurile de până acum în primele 30 de minute ale meciurilor, față de doar 6,8% Știința. În acest context, prima jumătate de oră a meciului ar putea fi cheia partidei.
- Dacă ambii golgheteri ai Științei (Mitriță – 7 goluri și Baiaram – 5 goluri) sunt apți pentru meciul de azi, Sepsi are mari probleme în compartimentul ofensiv, unde Debeljuh (3 goluri) și Alimi (golgheterul lui Sepsi, cu 4 reușite) sunt accidentați.

Luna lui Nae

Decembrie este luna în care ni-l vom aminti mereu pe brăileanul devenit unul dintre cei mai înfocați olteni. Hâtru, spiritual, dintr-o bucată, mereu dornic să comunice și să însenineze atmosfera cu o vorbă de duh, Tilihoi s-a potrivit în Oltenia, fie ea Craiova Maxima sau provincia în sine, ca peștele în apa Brăilei.

Istoria și stilul

Pe 9 decembrie 1956 se naște, la Brăila, Nicolae Tilihoi. Pe 12 decembrie 1979, la 3 zile de când își serba cei 23 de ani, juca într-una din primele victorii memorabile ale Craiovei Maxima: 1-0 acasă cu Borussia Monchengladbach. A fost unul dintre cele aproape 300 de meciuri jucate în alb-albastru, perioadă în care Tilihoi a obținut două trofee de campioană și șase cupe cu leul pe piept.

Om de port tipic, mereu cu o glumă spontană potrivită momentului, Tilihoi a luat mai mereu viața în râs în afara terenului, însă a tratat fotbalul la polul celălalt – extrem de serios.

A început să-l joace tocmai la 13 ani, la o echipă pe nume Comerțul Brăila. Deși se remarcase la Naționalele de juniori, unde era selectat regulat, la nivel de club jucase încă doar în eșaloanele inferioare. Norocul i s-a schimbat în 1976, când creatorul Craiovei Maxima, celălalt regretat Corneliu Stroe, l-a remarcat,

la un trial din București. Și Stroe, și Tilihoi însuși, au făcut mari eforturi ca transferul să se facă, într-o perioadă în care orice, cu atât mai mult astfel de schimburi nepermis de „comerciale”, se făcea greu.

A debutat în același an, 1976, la Știința, într-un meci cu Poli Timișoara. În următorii 11, practic întreaga sa carieră, a devenit unul dintre componentii emblematice ai Maximei, acel fundaș de fier de care nu trecea nimeni. Tilihoi însuși, autoironic cum ni-l amintim cu toții, se descria drept „un rupător de oase, dar nu se poate nimic fără noi, cei care rupem din când în când. Imaginați-vă o echipă cu trei Dobrin, trei Balaci, trei Iordănescu, un Nichi Dumitriu și-un Ozon. Ce-ar ieși? Circ, vă zic eu. S-ar duce buluc în careul advers, s-ar dribla unul pe celălalt, și i-ar bate o echipă cu Tilihoi, Irimescu, Stoica și Bărbulescu.”

Vorbele și profetia

De altfel, când vine vorba de vorbe, nea Nae era un povestitor desăvârșit. Avea acel drag de a împărtăși al omului singuratic care se teme pentru ziua de mâine, fel de a fi ce i s-a intensificat și mai mult odată cu boala care l-a chinuit ani de zile. Deși vizibil măcinat de cancer, Nae a afișat dârz, până la sfârșit, zâmbetul pe care i-l știam cu toții.

Acum exact 10 ani, în 2014, Nae Tilihoi dădea un interviu chiar subsemnatului, în revista Maxima Sport. La câteva zile după o sărbătoare pe care n-am mai apucat s-o ținem, 68 de ani de la nașterea brăileanului de fier, redăm două pasaje memorabile din acel interviu:

„Reporter: Cum ați ajuns tocmai la Craiova, de la Brăila?”

Tilihoi: Dar mai las-o dracu de Brăilă! Păi, Craiova era cea mai frumoasă echipă din țară, cea mai naturală, toți fotbalistii din țară voiau să vină aici! Pe mine m-au luat la 19 ani, 6 luni a stat pe drumuri Corneliu Stroe să mă aducă. Mă știa deja, eram căpitan la Naționala de juniori. [...]

Reporter: Cea mai neplăcută amintire din vremea Maxima?”

Tilihoi: Acel retur cu Benfica. Cred că ne-a costat faptul că antrenorul, pentru prima dată, nu știu de ce, nu ne-a mai consultat. Lipsa Negrilă, pierdere grea pe postul de fundaș dreapta. Și el s-a gândit să-l

retragă acolo pe Geolgău, care cu doar trei zile înainte jucase vârf cu Italia. N-a ieșit bine și m-am tot gândit că eu trebuia să joc fundaș dreapta, pentru că știam să fac și acel post, iar Ciupitu să joace lângă Ștefănescu în centru. Nu mai zic, apropo de amintiri neplăcute, pe lângă bara lui Crișan, că Donose a făcut întindere și a ieșit în minutul 2. A fost o zi în care pur și simplu nu ne-a mers nimic, altfel eram foarte încrezători și ne împăunam că sigur îi batem. Of, chiar meritam să fim în finala aia...”

Și, tot în acel interviu, Nae Tilihoi, care a fost alături de Știința încă de atunci, de la noile sale începuturi din 2013, zicea, de-a dreptul profetic: **„Orice început e greu, dar sunt convins că publicul fanatic al Craiovei va reveni alături de noi încet-încet. Mai mult, sunt convins că în câțiva ani ne vom transforma iarăși într-o forță a Ligii I.”**

10 ani de la acel schimb de vorbe, chiar am ajuns acolo unde ne-a prezis Tilihoi al nostru. Păcat că el nu a ajuns atât de departe cât ne-am fi dorit cu toții, pentru că era mereu o plăcere să-l ai alături. Odihnește-te în pace, nea Nae!

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

1 DECEMBRIE 2022

Primul meci mondial de decembrie și fenomenul Maroc

Pentru rubrica de săptămâna aceasta depășim granițele Craiovei și chiar ale României sau Europei, ca să marcăm un moment istoric pentru fotbalul mondial: pe 1 decembrie 2022, deja în faza a 3-a a grupelor, se juca primul meci disputat iarna la Cupa Mondială de Fotbal.

După succesele din Cupa Africii din 2018 și 2020, Maroc intră oficial în istorie în 2022

Acel prim meci de decembrie de la un Campionat Mondial avea să fie unul foarte exotic: se întâlneau două mari surprize. La primul ei turneu final, Canada pierduse cele două meciuri anterioare din grupe, dar își trăia clipa. Chiar înainte de meciul cu Maroc, un fan vechi canadian nota pentru The Guardian: „În 1993, când Canada a jucat playoff pentru calificarea la Campionatul Mondial din SUA, am pierdut la penaltiuri cu Australia. Îmi amintesc și acum acele lovituri de departajare și tristețea sfâșietoare de după. Acum merg la meciuri de Mondial cu fiul meu, astăzi el însuși fan înfocat, și le sunt recunoscător băieților pentru tot ce ne-au oferit.”

Canadienii nu aveau să le ofere decât experiența unor emoții în premieră fanilor, pentru că nu reușeau să obțină niciun punct la primul lor Mondial. După înfrângerile cu Belgia (în care arătaseră însă mai bine ca adversarii) și Croația, Canada pierdea și cu Maroc, în acel prim meci de CM de decembrie. Și, în timp ce Canada fusese surpriza dintre echipele calificate, Maroc avea să devină surpriza și marea poveste a întregului turneu qatarez.

În acea seară de 1 decembrie, marocanii dansau, cu lacrimi în ochi, iar întreg Magrebul și lumea arabă, dar și africană, erau cutremurate, cu bune și rele.

În primul rând, era vestea cea mare: după egal cu Croația și victorii cu Belgia și Canada, Maroc mergea în optimi din calitate de câștigătoare improbabilă a grupei. Dar, în timp ce pe străzile Marocului fanii ieșeau cu sutele de mii în stradă de bucurie, pe cele din Belgia și Olanda, comunitățile de marocani amestecau manifestațiile de bucurie cu unele violente și ridicau o problemă cu două fețe: în Maroc, pasiunea pentru fotbal vine și cu unii dintre cei mai frumoși fani din lume, dar și cu unii dintre cei mai problematici.

Maroc a depășit orice așteptare în Qatar și a adus spectacolul și în tribune.

Cultura fanului de fotbal anti-sistem și necazurile marocanului de rând

Protestele din Belgia și Olanda au arătat lumii un fenomen judecat aspru fără să fie înțeles de europeni. În primul rând, Maroc este o țară cu o conducere politică contestată de populație. Cu o corupție și o inflație care par scăpate de sub control, țara se zbate tot mai mult în sărăcie, iar tinerii par cei mai afectați de situație.

Și, în Maroc poate mai mult decât în orice altă țară de pe glob, fotbalul a devenit, mai presus decât un teren de sport, unul al exprimării libere, inclusiv de ordin politic. E plin YouTube-ul de cântecele fabuloase ale galeriilor marocane, atât de diferite de scandările simple de la noi. Marocanii cântă pe stadioane, zeci de mii de oameni la unison, poeme întregi cu teme nu doar sportive, ci și filosofice, politice, religioase sau morale, impresionând nu doar prin corul fantastic, ci la o adică și prin capacitatea de memorare, în special ținând cont de complexitatea textelor.

Într-o țară în care mișcările de protest sunt descurajate de un tratament cumplit al societății civile, stadioanele au devenit, astfel, noul creuzet al protestelor anti-sistem. Iar succesul Marocului la Cupa Mondială a fost o bună ocazie pentru numeroși suporterii marocani nu doar să aducă Qatarului ce avea atâta nevoie, adică fanii înfocați în tribunele unui Mondial criticat de europeni exact pentru acest

lucru, ci și să atragă atenția asupra nemulțumirii populare crescânde la adresa guvernului.

Ultrașii marocani, poate cei mai spectaculoși din lume în mai multe privințe

Noua generație de aur și suferința care a născut-o

Dar, pe lângă suferința în sine, Maroc ridică o problemă nouă și interesantă: având în vedere că multe dintre vedetele marocane sunt născute și educate în țări din Europa, după ce politica anti-popor s-a manifestat printr-o o imigrație masivă după anii '80, putem spune că acest nou spirit al fotbalului s-a creat exact grație acelei suferințe? Sau, chiar și mai controversat, putem spune că exact incapacitatea țărilor respective de a-i integra pe marocani sau (ar zice voci dinspre dreapta spectrului politic) lipsa acestora de dorință

de a se integra în culturi preponderent creștine, au născut acest sentiment național unic „altoit“ cu fotbalul învățat pe un continent mai bine pregătit la asta?

Deși au mai avut și ei, ca majoritatea țărilor, o așa-numită „generație de aur“ în 1986, când au reușit să treacă de faza grupelor la Mondialul din Mexic, după victorie cu Portugalia și remiză cu Anglia, Naționala Marocului de azi pare de departe cea mai bună din istoria fotbalului țării nord-africane. Și, dintre noile vedete marocane, nu mai puțin de 14 obișnuiți ai lotului național sunt născuți și crescuți în țări europene, cu exemplele cele mai marcante Achraf Hakimi (născut în Spania), Noussair Mazraoui (n. Olanda), Sofyan Amrabat (n. Olanda), Hakim Ziyech (n. Olanda) sau Soufiane Boufal (n. Franța).

Acest mix de motive și mișcări sociale au produs, iată, o generație splendidă a fotbalului mondial, Maroc devenind în același timp prima țară africană și prima țară arabă care joacă semifinale la o Cupă Mondială. Și nu a fost deloc un succes întâmplător sau pasager, pentru că, în 2020, Maroc devenea și prima țară africană care reușește al doilea succes consecutiv la Cupa Africii pe Națiuni, după ce învingea clar în finală (2-0) marele rival din Africa, „leii neîmblânziți“ ai Camerunului.

Pe măsură ce, în România, stadioanele sunt tot mai goale, ne întrebăm: dacă tot suntem nemulțumiți, de ce nu am umple stadionul ca să cântăm despre asta, în timp ce ne susținem echipa favorită ca nimeni alții?